

[Pilgaard Andersen]

omkostningerne ved at inddrive afdragene samt administrationen i forbindelse med tinglysningen overstiger under alle omstændigheder fordelene ved pantet i ejendommen. Ofte drejer det sig om unge, helt nyetablerede familier, hvor afdragene i huset kun er på ca. 1.500 til 2.000 kr., mens renten ligger på omkring 35.000 kr. halvårligt. Jeg ville finde det helt naturligt, at hele beløbet blev tinglyst på ejendommen.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Lad mig slå fast, at reglen i bistandslovens § 25 om obligatorisk tilbagebetaling af kontanthjælp til terminsafdrag vedrørende fast ejendom ikke har noget som helst at gøre med socialindkomstbegrebet. Denne nye tilbagebetalingsregel er derimod en af de lovændringer, der blev gennemført i forsommeren med henblik på at begrænse de offentlige udgifter. Det var ikke de store penge, man regnede med at hente hjem på netop denne regel. Som det fremgik af bemærkningerne, blev besparelserne opgjort til fra 1 mill. kr. i 1981 til 7 mill. kr. i 1983. Når forslaget kom med, skyldtes det derfor først og fremmest, at der næsten lige siden bistandslovens ikrafttræden havde været et stærkt ønske om at få en regel om tilbagebetaling af terminshjælp og tinglysning af pant i ejendom, ikke mindst fra kommunal side.

Begrundelsen for den obligatoriske tilbagebetaling er, at modtagere af kontanthjælp gennem hjælpen til terminsudgifterne får en formueforøgelse. Dette gælder imidlertid kun den del af hjælpen, der dækker afdragene, ikke hjælpen til renterne, der jo til en vis grad svarer til huslejen i en lejet bolig. Ud fra denne grundbetragtning har jeg ikke planer om at foretage den ændring af tilbagebetalingsreglen i bistandslovens § 25 – og ikke § 37 – som spørgeren går ind for.

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg takker ministeren for svaret og beklager, at der i spørgsmålet står § 37 i stedet for § 25.

Det er ikke min opfattelse, at hele arbejdet vedrørende tilbagebetaling af terminsydelser, af de afdrag, som kan foretages via den hjælp, står i rimeligt forhold til selve administrationsudgifterne og de tinglysningsudgifter, det har medført.

Vi har rejst spørgsmålet, fordi nogle kommuner har rejst tvivl om den nettogevinst, man kunne opnå ved at indføre denne mulighed. Hvis man vil opnå noget, er det nødvendigt, at man også får renterne med i ordningen, da det ofte er meget store beløb, det drejer sig om, og det ofte er familier, der er kommet i forbindelse med sociallovgivningen. Jeg finder, det må være rimeligt, også ud fra den betragtning, at hovedformålet må være, at vi sparer nogle offentlige udgifter. Jeg finder, det må være rimeligt, at man også kan tinglyse renterne i forbindelse med støtten til terminsudgifterne.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun ikke har fået nogle reaktioner fra kommunerne, der har fundet det urimeligt, at de små afdrag skal tinglyses, og om ministeren vil undersøge, om det ikke er et af de områder, som Kommunernes Landsforening også har været gjort bekendt med af kommunerne. Har man ikke dér fået nogle henvendelser om forholdene omkring afdrag og renter?

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Nu er det jo nødvendigt at være opmærksom på, at den besparelse, jeg anførte at vi havde regnet med for 1981, var 1 mill. kr., og det er klart, at når det bliver fordelt ud på kommunerne, kan det ikke komme til at betyde særlig meget i det kommunale regnskab; derfor har jeg heller ikke som minister direkte fået henvendelser på det. Jeg har set nogle af de samme ting, som hr. Pilgaard Andersen har set, i dagspressen; og da må jeg sige, at når besparelsen er af så lille et omfang, undrer det ikke mig, at den slår meget forskelligt igennem i kommunerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 47

7) Til *justitsministeren* af:

Mølgaard (DR):

»Vil ministeren fortsat ikke – måneder efter den endelige opklaring og sagsafslutning vedrørende et mord i Esbjerg – sikre destruering af det omfattende irrelevante efterforskningsmateriale, rummende særdeles private personoplysninger om en række uskyldige Esbjergborgere?«